2025/1169

2025.6.10.

A TANÁCS (EU) 2025/1169 HATÁROZATA

(2025. június 5.)

az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezménye Részes Felei Bizottságában annak 18. ülésén az Unió intézményeivel és közigazgatásával kapcsolatos kérdések tekintetében bizonyos Részes Államoknak címzett, az egyezmény általuk történő végrehajtásáról szóló ajánlás- és következtetéstervezetekkel kapcsolatban az Európai Unió által képviselendő álláspontról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 336. cikkére, összefüggésben annak 218. cikke (9) bekezdésével,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

(1) Az Unió az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményét (a továbbiakban: az egyezmény) – az Unió intézményei és közigazgatása tekintetében – az (EU) 2023/1075 tanácsi határozat [1] révén, és – a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel, a menekültüggyel és a visszaküldés tilalmával kapcsolatos kérdések tekintetében, amennyiben az ilyen kérdések az Unió kizárólagos hatáskörébe tartoznak – az (EU) 2023/1076 tanácsi határozat révén [2] megkötötte, és az egyezmény az Unió tekintetében 2023. október 1-jén hatályba lépett.

(2) Az egyezmény 66. cikkének (1) bekezdése alapján a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni fellépés szakértői csoportjának (a továbbiakban: GREVIO) kell nyomon követnie az egyezménynek az egyezmény részes felei (a továbbiakban: a részes felek) általi végrehajtását. Az egyezmény 68. cikkének (11) bekezdése szerint a GREVIO-nak jelentést és következtetéseket kell elfogadnia az érintett fél által az egyezmény rendelkezéseinek végrehajtása érdekében hozott intézkedésekről.

(3) A részes felek bizottsága (a továbbiakban: a bizottság) – az egyezmény 68. cikkének (12) bekezdésével összhangban – a GREVIO jelentése és következtetései alapján az érintett részes félnek szóló ajánlásokat fogadhat el. Az ilyen ajánlásoknak különbséget kell tenniük azon intézkedések között, amelyeket a lehető leghamarabb meg kell hozni, előírva, hogy három éven belül jelentést kell tenni a bizottság számára az e tekintetben tett lépésekről, valamint azon intézkedések között, amelyek – bár fontosak – nem ugyanolyan szintű sürgősséggel bírnak. Az említett hároméves időszak végén az érintett részes félnek jelentést kell tennie a bizottság számára az egyezmény tíz konkrét területén meghozott intézkedésekről. Az említett információk, valamint a bármilyen további kapott információ alapján a bizottság elfogadja a bizottság titkársága által előkészített következtetéseket az említett ajánlások végrehajtásáról.

(4) Az egyezmény 68. cikkének (3) bekezdése értelmében a GREVIO kezdeti értékelését követő értékelési eljárásokat körökre (a továbbiakban: tematikus értékelési körök) kell bontani. Az első tematikus értékelési kör címe „A bizalom építése támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén”, és az az egyezmény 20 cikkével foglalkozik, nevezetesen a 3., 7., 8., 11., 12., 14., 15., 16., 18., 20., 22., 25., 31., 48., 49., 50., 51., 52., 53. és 56. cikkel. A bizottság a 2024. december 17-én tartott 17. ülésén határozatot fogadott el a bizottság által a GREVIO-nak az első tematikus értékelési kör részeként elfogadott jelentéseire tekintettel elfogadandó ajánlásokról, amely ajánlásokat az IC-CP(2024)10 rev dokumentum tartalmazza.

(5) A bizottság a 2025. június 5–6-i 18. ülésén várhatóan elfogad az egyezmény tíz részes fél általi végrehajtására vonatkozóan nyolc ajánlástervezetet az első tematikus értékelési kör alapján, valamint két következtetéstervezetet (a továbbiakban: az ajánlástervezetek, illetve a következtetéstervezetek, valamint együttesen: a tervezett jogi aktusok):

— Ajánlások Albánia számára a bizalom támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén történő építésére vonatkozóan az isztambuli egyezmény alapján –, amelyeket az IC-CP(2025)2-prov dokumentum tartalmazza;

[1] A Tanács (EU) 2023/1075 határozata (2023. június 1.) az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének az Unió intézményei és közigazgatása tekintetében az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 143. I, 2023.6.2., 1. o. ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj)

[2] A Tanács (EU) 2023/1076 határozata (2023. június 1.) az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményének a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködéssel, a menekültüggyel és a visszaküldés tilalmával kapcsolatos kérdések tekintetében az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 143. I, 2023.6.2., 4. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj).

— Ajánlások Ausztria számára a bizalom támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén történő építésére vonatkozóan az isztambuli egyezmény alapján, amelyeket az IC-CP(2025)3-prov dokumentum tartalmazza;

— Ajánlások Dánia számára a bizalom támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén történő építésére vonatkozóan az isztambuli egyezmény alapján, amelyeket az IC-CP(2025)4-prov dokumentum tartalmazza;

— Ajánlások Finnország számára a bizalom támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén történő építésére vonatkozóan az isztambuli egyezmény alapján, amelyeket az IC-CP(2025)5-prov dokumentum tartalmazza;

— Ajánlások Monaco számára a bizalom támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén történő építésére vonatkozóan az isztambuli egyezmény alapján, amelyeket az IC-CP(2025)6-prov dokumentum tartalmazza;

— Ajánlások Montenegró számára a bizalom támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén történő építésére vonatkozóan az isztambuli egyezmény alapján, amelyeket az IC-CP(2025)7-prov dokumentum tartalmazza;

— Ajánlások Spanyolország számára a bizalom támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén történő építésére vonatkozóan az isztambuli egyezmény alapján, amelyeket az IC-CP(2025)8-prov dokumentum tartalmazza;

— Ajánlások Svédország számára a bizalom támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén történő építésére vonatkozóan az isztambuli egyezmény alapján, amelyeket az IC-CP(2025)9-prov dokumentum tartalmazza;

— Következtetések a Részes Felek Bizottsága által San Marino tekintetében elfogadott ajánlások végrehajtásáról, amely következtetéseket az IC-CP(2025)10-prov dokumentum tartalmazza; valamint

— Következtetések a Részes Felek Bizottsága által Szlovénia tekintetében elfogadott ajánlások végrehajtásáról, amelyek következtetéseket az IC-CP(2025)11-prov dokumentum tartalmazza.

(6) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 336. cikkének hatályán belül az Unió kizárólagos hatáskörrel rendelkezik arra, hogy saját intézményei és közigazgatása tekintetében elfogadja az egyezményben meghatározott kötelezettségeket. Az Isztambuli Egyezményről szóló, 2021. október 6-i 1/19. sz. véleményének ([3]) 305. pontjában az Európai Unió Bírósága megállapította, hogy az egyezményből eredő, a megelőző és védelmi intézkedések elfogadására vonatkozó kötelezettségek jelentős része lényegében kötelező az Unióra nézve az igazgatási személyzet, valamint az intézményei, ügynökségei és szervei helyiségeit és épületeit látogató nyilvánosság tagjai tekintetében. Ezenkívül ugyanezen vélemény 307. pontjában a Bíróság megállapította, hogy az Uniónak nem szabad minimumkövetelmények vagy támogató intézkedések megállapítására szorítkoznia, hanem magának kell biztosítania az említett kötelezettségek teljes körű teljesítését. Ugyanakkor az Unió kötelezettségeinek terjedelmét az Unió sajátos jellegének és hatásköreinek figyelembevételével kell értelmezni. Különösen, mivel az uniós közigazgatás nem rendelkezik bűnüldözési hatáskörrel, a bűnüldözési ügyekre, mint például az azonnali távoltartási határozatok kibocsátására vonatkozó ajánlásokat úgy kell értelmezni, hogy azok szerint az Unió hatáskörén belül kell biztosítani az áldozat biztonságát, például azáltal, hogy az állítólagos elkövetők nem léphetnek be az intézmények helyiségeibe.

(7) A tervezett jogi aktusok az egyezmény azon rendelkezéseinek végrehajtására vonatkoznak, amelyek az Unióra alkalmazandók saját intézményei és közigazgatása tekintetében. Ezért helyénvaló meghatározni az Unió által a bizottságban képviselendő álláspontot az Unió intézményeivel és közigazgatásával kapcsolatos kérdések vonatkozásában, mivel a tervezett jogi aktusok meghatározó módon befolyásolhatják az uniós jog tartalmát, amennyiben a jövőben befolyásolhatják az egyezmény vonatkozó rendelkezéseinek értelmezését.

(8) Albánia esetében az ajánlástervezetek szerint biztosítani kell a nők elleni erőszak valamennyi formájának megelőzésére és leküzdésére irányuló szakpolitikák és intézkedések elegendő és fenntartható finanszírozását, többek között a nőjogi szervezetek finanszírozásának biztosítására irányuló átlátható eljárások révén (az egyezmény 8. cikke); tudatosságnövelő kampányokat vagy programokat kell támogatni és hatásukat rendszeres értékelni kell (az egyezmény 12. cikke); intézkedéseket kell hozni a képzés hatékonyságának megerősítésére, a munkavállalói fluktuációra tekintettel is (az egyezmény 15. cikke); ki kell bővíteni az elkövetőknek szóló meglévő programokat, és be kell vezetni kifejezetten a szexuális erőszak elkövetőit célzó programokat (az egyezmény 16. cikke); növelni kell a női áldozatok, különösen a speciális szükségletű nők számára rendelkezésre álló szolgáltatások finanszírozását és számát (az egyezmény 20. cikke); biztosítani kell az áldozatok hozzáférését az átfogó egészségügyi szolgáltatásokhoz (az egyezmény 20. cikke); biztosítani kell, hogy a segélyvonalak finanszírozásban részesüljenek (az egyezmény 22. cikke); biztosítani kell a szexuális erőszak áldozatainak igazságügyi orvosszakértői vizsgálathoz való ingyenes hozzáférését (az egyezmény 25. cikke); intézkedéseket kell hozni a női áldozatok által tett bejelentések javítása és az áldozatközpontú és a nemi szempontokat figyelembe vevő reagálás érdekében (az egyezmény 49. és 50. cikke); az egyezmény hatálya alá tartozó erőszak valamennyi formájával kapcsolatos esetekben biztosítani kell kockázatértékelési és -kezelési eljárások alkalmazását (az egyezmény 51. cikke); jobban ki kell használni az azonnali távoltartási

([3]) A Bíróság 1/19. sz., 2021. október 6-i véleménye, *Isztambuli Egyezmény*, ECLI:EU:C:2021:832.

határozatok elrendelésének lehetőségét (az egyezmény 52. cikke); biztosítani kell a védelmi határozatok elérhetőségét és hozzáférhetőségét minden áldozat számára (az egyezmény 53. cikke), valamint biztosítani kell a védőintézkedések végrehajtásának értékelését, és azt, hogy azok összhangban legyenek az egyezménnyel (az egyezmény 56. cikke). Mivel az említett ajánlástervezetek összhangban vannak az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós jog tekintetében, az Unió álláspontja az kell, hogy legyen, hogy nem emel kifogást azok elfogadása ellen.

(9) Ausztria esetében az ajánlástervezetek szerint hosszú távú átfogó cselekvési tervet/stratégiai szakpolitikai dokumentumot kell kidolgozni az egyezmény hatálya alá tartozó erőszak valamennyi formájára vonatkozóan (az egyezmény 7. cikke); lebontott adatokat kell gyűjteni azon nők és lányok számáról, akik a nők elleni erőszakkal kapcsolatos tapasztalataikkal kapcsolatban segítséget kérnek a szociális szolgálatoktól (az egyezmény 11. cikke); az áldozatok tájékoztatni kell a támogató szolgáltatások elérhetőségéről (az egyezmény 12. cikke); nyomon kell követni, hogy az oktatási anyagok hogyan közelítik meg a kapcsolati erőszakkal és a nők elleni erőszakkal kapcsolatos kérdéseket (az egyezmény 14. cikke); képzést kell biztosítani a személyzet számára az általános támogató szolgáltatások terén (az egyezmény 15. cikke); biztosítani kell, hogy az áldozatok hozzáférjenek fenntartható és megfizethető lakhatási lehetőségekhez és a sérüléseket dokumentáló igazságügyi orvosszakértői jelentések kiadását (az egyezmény 20. cikke); biztosítani kell, hogy elegendő férőhely álljon rendelkezésre a menedékhelyeken (az egyezmény 22. cikke); válságközpontokat kell létrehozni a szexuális erőszak áldozatai számára szerte az országban olyan képzett szakemberekkel, akik az egyezménnyel összhangban nyújtanak támogatást és végzik az áldozatkezelést, és addig is biztosítani kell, hogy a meglévő egészségügyi szolgáltatások megfelelő támogatást nyújtsanak az áldozatoknak (az egyezmény 25. cikke); biztosítani kell, hogy a szankciók arányosak legyenek a bűncselekmény súlyosságával a nők elleni erőszaknak az egyezmény hatálya alá tartozó formáival kapcsolatos valamennyi esetben (az egyezmény 49. és 50. cikke), biztosítani kell a védelmi határozatok alkalmazását, továbbá a távoltartást elrendelő határozatok és a védelmi határozatok közötti hézagok elkerülését (az egyezmény 52. és 53. cikke). Mivel az említett ajánlástervezetek összhangban vannak az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós jog tekintetében, az Unió álláspontja az kell, hogy legyen, hogy nem emel kifogást azok elfogadása ellen.

(10) Dánia esetében az ajánlástervezetek szerint biztosítani kell, hogy a szakpolitikák kellően figyelembe vegyék a nőkkel szembeni és a kapcsolati erőszak valamennyi formájának nemhez köthető jellegét (az egyezmény 7. cikke); erőfeszítéseket kell tenni a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezés megvalósítására (az egyezmény 8. cikke); biztosítani kell az adatgyűjtés bizalmas jellegét (az egyezmény 11. cikke); előtérbe kell helyezni a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő megközelítést a megelőző kezdeményezésekben (az egyezmény 12. cikke); maximalizálni kell a képzési erőfeszítések hatását a nőjogi szervezetek szakmai tapasztalatára támaszkodva (az egyezmény 15. cikke); intézményesített együttműködési struktúrákat kell létrehozni a hatékony többszereplős együttműködés biztosítása érdekében (az egyezmény 18. cikke); biztosítani kell az áldozatok hozzáférését a hosszú távú pszichológiai tanácsadáshoz (az egyezmény 22. és 25. cikke); fel kell hívni a büntető igazságszolgáltatási szereplők figyelmét az új büntetőjogi jogszabályokra (az egyezmény 49. és 50. cikke); biztosítani kell, hogy a kockázatértékelést az érintett szereplőkkel egyeztetve végezzék (az egyezmény 51. cikke); hatékonyabbá kell tenni az azonnali távoltartási határozatok és védelmi határozatok alkalmazását az áldozatok védelmének biztosítása érdekében (az egyezmény 52. és 53. cikke), valamint biztosítani kell az áldozatvédelmi intézkedések megfelelő végrehajtását a nyomozás és a bírósági eljárás során (az egyezmény 56. cikke). Mivel az említett ajánlástervezetek összhangban vannak az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós jog tekintetében, az Unió álláspontja az kell, hogy legyen, hogy nem emel kifogást azok elfogadása ellen.

(11) Finnország esetében az ajánlástervezetek szerint hosszú távú nemzeti stratégiát kell kidolgozni az átfogó, összehangolt megközelítés biztosítása érdekében (az egyezmény 7. cikke); fenntartható finanszírozási mechanizmusokat kell biztosítani az áldozatoknak szakértői támogatást nyújtó nem kormányzati szervezetek számára (az egyezmény 8. cikke); szabványosított adatkategóriákat kell létrehozni és harmonizálni kell az adatgyűjtési rendszereket (az egyezmény 11. cikke); rendszeresen tudatosságnövelő kampányokat kell szervezni (az egyezmény 12. cikke); értékelni kell a képzést és a nőjogi szervezetek szakmai tapasztalatára kell támaszkodni (az egyezmény 15. cikke); létre kell hozni a kapcsolati erőszak elkövetőinek szóló programokat (az egyezmény 16. cikke); intézményesített, több ügynökséget összefogó, az érintett szereplők közötti koordinációs struktúrákat kell létrehozni (az egyezmény 18. cikke); támogató szolgálatokat kell létrehozni az áldozatok felépülésének és függetlenségének megkönnyítése érdekében (az egyezmény 20. cikke), biztosítani kell a támogató szolgáltatások rendelkezésre állását (az egyezmény 22. cikke); biztosítani kell a szexuális erőszak áldozatait segítő válságközpontok megfelelő földrajzi eloszlását a szexuális erőszak valamennyi áldozatának támogatása érdekében (az egyezmény 25. cikke); biztosítani kell a késedelem nélküli nyomozást és a proaktív bizonyítékgyűjtést az áldozatok vallomásain túlmenően is annak érdekében, hogy lehetővé váljon a nők elleni erőszakkal kapcsolatos ügyek hatékony büntetőeljárás alá vonása (az egyezmény 49. és 50. cikke), intézkedéseket kell hozni egy szisztematikusan alkalmazott, szabványosított kockázatértékelési mechanizmus létrehozására (az egyezmény 51. cikke); valamint hatékonyabbá kell tenni az azonnali távoltartási határozatok és védelmi határozatok alkalmazását, valamint meg kell erősíteni az ilyen határozatok nyomon követését (az egyezmény 52. és 53. cikke). Mivel az említett ajánlástervezetek összhangban vannak az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós jog tekintetében, az Unió álláspontja az kell, hogy legyen, hogy nem emel kifogást azok elfogadása ellen.

(12) Monaco esetében az ajánlástervezetek szerint hosszú távú átfogó stratégiát kell kidolgozni az átfogó, összehangolt szakpolitikai megközelítés biztosítása érdekében (az egyezmény 7. cikke); folytatni kell a nők elleni erőszaknak az egyezmény hatálya alá tartozó valamennyi formájával kapcsolatos adatgyűjtés fejlesztését (az egyezmény 11. cikke); ki kell terjeszteni a kapcsolati erőszak megelőzésére irányuló intézkedéseket az egyezmény hatálya alá tartozó egyéb erőszakformákra (az egyezmény 12. cikke); oktatási anyagokat kell készíteni a nők elleni erőszak témájáról (az egyezmény 14. cikke); létre kell hozni az erőszak elkövetőinek szóló programokat (az egyezmény 16. cikke); segélyvonalat kell létrehozni az erőszak áldozataivá vált nők számára (az egyezmény 22. cikke); válságközpontot kell létrehozni az erőszakos közösülés vagy a szexuális erőszak áldozatai számára annak érdekében, hogy az áldozatok pszichológiai tanácsadáshoz és támogatáshoz férhessenek hozzá (az egyezmény 25. cikke); biztosítani kell, hogy a büntetőeljárásokban részt vevő szakemberek elegendő szakértelemmel rendelkezzenek, és a nemekhez kapcsolódó szempontokat figyelembe vevő képzésben részesüljenek (az egyezmény 49. és 50. cikke); egységesíteni kell az erőszaknak az egyezmény hatálya alá tartozó valamennyi formájával kapcsolatos összehangolt kockázatértékelés gyakorlatát az érintett szolgálatok számára (az egyezmény 51. cikke), valamint biztosítani kell az áldozatok jogainak védelmét a nyomozás és a bírósági eljárás során (az egyezmény 56. cikke). Mivel az említett ajánlástervezetek összhangban vannak az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós jog tekintetében, az Unió álláspontja az kell, hogy legyen, hogy nem emel kifogást azok elfogadása ellen.

(13) Montenegró esetében az ajánlástervezetek szerint elegendő pénzügyi és humán erőforrást kell biztosítani a nők elleni erőszak megelőzését és az ellene folytatott küzdelmet célzó szakpolitikákhoz, intézkedésekhez és jogszabályokhoz, valamint fenntartható finanszírozást kell biztosítani a nem kormányzati szervezetek számára (az egyezmény 8. cikke); biztosítani kell, hogy valamennyi érdekelt fél gyűjtse és lebontsa az adatokat (az egyezmény 11. cikke); fokozni kell a rendszeres megelőző intézkedések végrehajtására irányuló erőfeszítéseket, tudatosságnövelő kampányokat kell folytatni, és hangsúlyozni kell, hogy az interszekcionális megkülönböztetés áldozatai jobban ki vannak téve az erőszak kockázatának (az egyezmény 12. cikke); fokozni kell a nőkkel szembeni sztereotípiák és előítéletek kezelésére irányuló erőfeszítéseket a formális oktatás, a kultúra és a média területén (az egyezmény 14. cikke); biztosítani kell a nők elleni erőszakkal kapcsolatos képzést az áldozatokkal kapcsolatba kerülő valamennyi szakember számára (az egyezmény 15. cikke); a kapcsolati erőszak és a szexuális erőszak elkövetőinek szóló programokat kell létrehozni és bővíteni (az egyezmény 16. cikke); fokozni kell a többszereplős együttműködésre irányuló erőfeszítéseket (az egyezmény 18. cikke); garantálni kell, hogy az egészségügyi szolgáltatók elsőbbséget biztosítsanak a nők elleni erőszak és a kapcsolati erőszak női áldozatainak, és tiszteletben tartsák magánéletüket (az egyezmény 20. cikke); javítani kell az áldozatokat segítő szakszolgálatok és tanácsadás elérhetőségét (az egyezmény 22. cikke); válságközpontot kell létrehozni az erőszakos közösülés és/vagy a szexuális erőszak áldozatai számára az áldozatok támogatása és pszichológiai támogatása érdekében (az egyezmény 25. cikke); meg kell előzni a nők elleni erőszak áldozatainak ismételt kihallgatását (az egyezmény 49. és 50. cikke); biztosítani kell, hogy kapcsolati erőszak esetén rendszeresen végezzenek kockázatértékelést (az egyezmény 51. cikke); biztosítani kell, hogy az azonnali távoltartási határozatokat hatékonyan nyomon kövessék (az egyezmény 52. és 53. cikke); valamint biztosítani kell a meglévő védőintézkedések hatékony alkalmazását, és további védőintézkedések bevezetését az egyezménnyel összhangban (az egyezmény 56. cikke). Mivel az említett ajánlástervezetek összhangban vannak az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós jog tekintetében, az Unió álláspontja az kell, hogy legyen, hogy nem emel kifogást azok elfogadása ellen.

(14) Spanyolország esetében az ajánlástervezetek szerint a nem kormányzati szervezeteket be kell vonni a szakpolitikai döntéshozatalba, valamint a szakpolitikák és intézkedések értékelésébe (az egyezmény 7. cikke); biztosítani kell az összegyűjtött adatok bontását (az egyezmény 11. cikke); meg kell tanítani a gyermekeknek, hogy a szexuális kapcsolatok központi eleme a beleegyezés (az egyezmény 14. cikke); javítani kell a nők elleni erőszak áldozataival és elkövetőivel foglalkozó valamennyi érintett szakember képzését (az egyezmény 15. cikke); javítani kell az elkövetőknek szóló programok egyezménynek való megfelelését (az egyezmény 16. cikke), létrehozva a több ügynökségre kiterjedő együttműködési mechanizmusokat (az egyezmény 18. cikke); biztosítani kell, hogy a szexuális erőszak áldozatai hozzáférjenek a támogató szolgáltatásokhoz (az egyezmény 25. cikke); kezelni kell azon tényezőket, amelyek megakadályozzák az áldozatokat az erőszak bejelentésében, és amelyek másodlagos viktimizációhoz vezetnek (az egyezmény 49. és 50. cikke); továbbá biztosítani kell, hogy az illetékes hatóságok az egyezménnyel összhangban rendelkezzenek az azonnali távoltartási határozatok elrendeléséhez szükséges jogkörrel, valamint intézkedéseket kell hozni a védelmi határozatok megsértésének megfelelő kezelésére (az egyezmény 52. és 53. cikke). Mivel az említett ajánlástervezetek összhangban vannak az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós jog tekintetében, az Unió álláspontja az kell, hogy legyen, hogy nem emel kifogást azok elfogadása ellen.

(15) Svédország esetében az ajánlástervezetek szerint a nők elleni erőszakkal kapcsolatos szakpolitikáknak figyelembe kell venniük az interszekcionális megkülönböztetésnek kitett áldozatok szükségleteit, értékelni kell e szakpolitikák hatásainak felmérésére irányuló stratégiákat (az egyezmény 7. cikke); biztosítani kell a támogató szakszolgáltatásokat nyújtó nőjogi szervezetek finanszírozásának fenntartható szintjét (az egyezmény 8. cikke); bővíteni kell a megelőző intézkedések körét a nők elleni erőszak valamennyi formája tekintetében (az egyezmény 12. cikke); biztosítani kell, hogy az egyezmény 14. cikkében felsorolt témákat és elveket a gyakorlatban oktassák (az egyezmény 14. cikke); be kell vezetni az érintett szakemberek számára az erőszak egyezmény hatálya alá tartozó valamennyi formájáról szóló szisztematikus képzést (az egyezmény 15. cikke); az egyezménnyel összhangban minimumszabványokat kell

kidolgozni az elkövetőknek szóló programokra vonatkozóan, és biztosítani kell azok értékelését (az egyezmény 16. cikke); az érintett ügynökségek közötti koordinációs és együttműködési mechanizmusokat kell elfogadni (az egyezmény 18. cikke); biztosítani kell az áldozatok megkülönböztetés nélküli hozzáférését az egészségügyi ellátáshoz (az egyezmény 20. cikke); biztosítani kell a menedékhelyekhez való hozzáférést valamennyi áldozat számára (az egyezmény 22. cikke); biztosítani kell, hogy az ország egész területén elegendő számú válságközpont legyen az erőszakos közösülés és/vagy szexuális erőszak áldozatai számára (az egyezmény 25. cikke); intézkedéseket kell hozni annak ösztönzésére, hogy az interszekcionális megkülönböztetés kockázatának kitett nők bejelentést tegyenek (az egyezmény 49. és 50. cikke); biztosítani kell, hogy szisztematikusan, összehangolt módon végezzenek kockázatértékeléseket az áldozatokra és gyermekeikre vonatkozóan (az egyezmény 51. cikke), továbbá intézkedéseket kell hozni annak biztosítására, hogy az azonnali távoltartási határozatokat, távoltartási végzéseket és védelmi határozatokat (a közös otthontól távoltartó határozatokat) gyorsan, azonnali hatállyal rendeljék el, és hatékonyan nyomon kövessék (az egyezmény 52. és 53. cikke). Mivel az említett ajánlástervezetek összhangban vannak az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós jog tekintetében, az Unió álláspontja az kell, hogy legyen, hogy nem emel kifogást azok elfogadása ellen.

(16) San Marino esetében a következtetéstervezetek szerint biztosítani kell, hogy a nemzeti koordináló szerv egyeztessen a civil társadalmi szervezetekkel (az egyezmény 10. cikke); rendszeres viktimizációs felméréseket kell végezni és elő kell mozdítani a kutatási tevékenységeket (az egyezmény 11. cikke). Mivel az említett következtetéstervezetek összhangban vannak az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós jog tekintetében, az Unió álláspontja az kell, hogy legyen, hogy nem emel kifogást azok elfogadása ellen.

(17) Szlovénia esetében a következtetéstervezetek szerint a koordináló szerv szerepét a teljes mértékben intézményesített szervekre kell bízni, és biztosítani kell a szükséges humán és pénzügyi erőforrást (az egyezmény 10. cikke); biztosítani kell az erőszaknak az egyezmény hatálya alá tartozó valamennyi formájával kapcsolatos átfogó adatgyűjtést (az egyezmény 11. cikke), valamint a nők elleni erőszak valamennyi formájának bejelentését ösztönző intézkedéseket kell hozni (az egyezmény 49. és 50. cikke). Mivel az említett következtetéstervezetek összhangban vannak az uniós szakpolitikákkal és célkitűzésekkel, és nem vetnek fel aggályokat az uniós jog tekintetében, az Unió álláspontja az kell, hogy legyen, hogy nem emel kifogást azok elfogadása ellen,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezménye 67. cikke alapján létrehozott Részes Felek Bizottságában annak 18. ülésén az Unió által képviselendő álláspont az, hogy nem emel kifogást a következő jogi aktusok elfogadása ellen:

1. Ajánlások Albánia számára a bizalom támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén történő építésére vonatkozóan az isztambuli egyezmény alapján, amelyeket az IC-CP(2025)2-prov dokumentum tartalmazza;

2. Ajánlások Ausztria számára a bizalom támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén történő építésére vonatkozóan az isztambuli egyezmény alapján, amelyeket az IC-CP(2025)3-prov dokumentum tartalmazza;

3. Ajánlások Dánia számára a bizalom támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén történő építésére vonatkozóan az isztambuli egyezmény alapján, amelyeket az IC-CP(2025)4-prov dokumentum tartalmazza;

4. Ajánlások Finnország számára a bizalom támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén történő építésére vonatkozóan az isztambuli egyezmény alapján, amelyeket az IC-CP(2025)5-prov dokumentum tartalmazza;

5. Ajánlások Monaco számára a bizalom támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén történő építésére vonatkozóan az isztambuli egyezmény alapján, amelyeket az IC-CP(2025)6-prov dokumentum tartalmazza;

6. Ajánlások Montenegró számára a bizalom támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén történő építésére vonatkozóan az isztambuli egyezmény alapján, amelyeket az IC-CP(2025)7-prov dokumentum tartalmazza;

7. Ajánlások Spanyolország számára a bizalom támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén történő építésére vonatkozóan az isztambuli egyezmény alapján, amelyeket az IC-CP(2025)8-prov dokumentum tartalmazza;

8. Ajánlások Svédország számára a bizalom támogatás, védelem és igazságszolgáltatás révén történő építésére vonatkozóan az isztambuli egyezmény alapján, amelyeket az IC-CP(2025)9-prov dokumentum tartalmazza;

9. Következtetések a Részes Felek Bizottsága által San Marino tekintetében elfogadott ajánlások végrehajtásáról, amely következtetéseket az IC-CP(2025)10-prov dokumentum tartalmazza; valamint

10. Következtetések a Részes Felek Bizottsága által Szlovénia tekintetében elfogadott ajánlások végrehajtásáról, amely következtetéseket az IC-CP(2025)11-prov dokumentum tartalmazza.

2. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Luxembourgban, 2025. június 5-én.

a Tanács részéről

az elnök

D. KLIMCZAK